

Den gamle läraren

Trötta händer
packar åter väskan.
Historieboken,
ett sönderfallande kortregister
av lösa blad.
Skägget grått.
Blicken utan illusioner.
Ryggen lätt kutande.
Franska revolutionen
för femtio gången.
Spelar den någon roll
för framtidens barn?

Lektionen – en lång transportsträcka
utan synbart slut.
Men då, plötsligt
en fråga – två – tre.
Orden börjar få mening
och stämman stiger.
Ur frågornas kaos
växer magin
och han börjar leva.
~~ja, han börjar leva.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Scharping med Poeter.se id #36144 innehar upphovsrätten